

ŞİMDİ

*Şimdi ben bir düş gezginiyim
Gözlerimde güneşle yıkanmış
Ilık okşayıcı rüzgar.
Ellerim ellerinizde.*

Ellerin bizde kalsın.

*Şimdi ben bir düş gezginiyim
Size bir sunturlu yerden bakıyorum.
Apaçık
Dosdoğru,
Bir sırra gizlenmeden
Yüreğim yüreğinizde.*

Yüreğin bizde kalsın.

*Şimdi ben bir düş gezginiyim
Ey adalet!
Bir ömürdür tükettim
Cüppemin altında kanla savaşıarak*

Cüppeniz bizde kalsın.

*Şimdi sen gökyüzü, hava su toprak
Hak, hukuk, memleket.
Kır çiçekleri, gelincikler bir yudum rakı
Ne varsa yaşama dair
Senden kalan
Işıklar içinde yalın bir gerçek.*

**Şimdi sen düşlerdeysen eğer.
O düşler bizde kalsın.**

29.04.2010

KURŞUN UYKU ÜÇLEMESİ

“asıl korkulması gerekenler insanlardır, yalnızca onlar!”
Louis-Ferdinand Céline

I
içerde

karanlık koridorun korkulu kıyısına kapattım kapımı—

elbette, sonra hızlıca uzaklaştım oradan
terleyen uzun ve şişman bir kekeme cümleden
tırnaklarını yiyen ve ayak parmaklarını bükerek oturan bir cüce sessizlikten
sürekli duvardaki saate bakan iri ve çekik gözlü bir kırmızı kan lekesinden
yani metaforların ve imgelerin ve eğretilmelerin yaralayıcı tuzaklarından
ve yanılışmaların ve yanılığın ve yanlış anlamaların ve kendine söylenen yalanların
tuzaklarından
evet, hızlıca uzaklaştım oradan—

[bilesin, hayat boşluk tanımaz; öğrendim, işittim ve gördüm]

sonra başka uykulardan uyandırıldım muğlak sözcükler ve demir sopalarla—
[eksi yirmi derecede nasıl terler ten?]
(öğrendim)

sonra duydum kokusunu karanlığın,
sırları dökülmüş bir ayna gibi dökülverdim, hiç zor olmadı—
[ve kopkoyu bir karanlık nasıl olur konuşur insanla?]
(işittim)

sonra başka uykulara yatırıldım, tende söndürülen sigara ve tende söndürülen arzularla—
[ve sözcükler nasıl tükenir kuruyup yok olur buharlaşır nasıl, henüz dile kavuşmadan?] (gördüm)

[(öğrendim, gördüm, işittim: hayat boşluk tanımıyor!)]

ve ben, tüm bunlardan söz ettikçe sana
kırıcı bir hesaplaşma
ölümcül bir hayat
ve incitici bazı sorular
giriyor aramıza...
ve aşınıyor
ve formunu
ve tınısını
ve rengini yitiriyor

eskiden pek çok anlam yüklediğimiz kimi iyi ve güzel sözcükler.
karanlık koridorun korkulu kıyısına kapattım kapımı—

II arkada

ve sonra başka uykulardan uyandırıldım muğlak sözcükler ve demir sopalarla—

beni uyandıranın gözlerine baktım hışımla ve nefretle ve korkuyla
gözleri ağlamaktan kızarmış bir sessizlikti gözlerime bakan, kırpmadan.
gözleri ağlamaktan kızarmış bir sessizlikti gözlerime bakan, kırpmadan.
gözleri ağlamaktan kızarmış bir sessizlikti gözlerime bakan! [daha kaç kere söylemeliyim?]

— gözleri, ağlamaktan, kızarmış, bir, sessizlikti, gözlerime, bakan!
[anlamak bu kadar zor mu?]

kalabalıklaşıyorum.
çoğalıyorum.
gürültüsü artıyor içindeki uğultunun.
uğultusu artıyor içimdeki gürültünün.
ölüleri çoğalıyor, mezarlıkları sığmaz oluyor içimin bozkırına
başımdeki korkunç ağrı, kalbimdeki metal yorgunluğu
kalbimdeki ve demir sopalarla şişirilmiş parmaklarımdaki metal yorgunluğu
kalbimdeki ve soğuk betonla terbiye edilmiş sırtımdaki metal yorgunluğu
tanımazlıktan geliyor beni kalabalık içinde karşılaştığımızda ve görmezlikten!
tanımazlıktan geliyor beni içimdeki kabalalıkta karşılaştığımızda ve görmezlikten!
oysa gözleri ağlamaktan kızarmış bir sessizlikti gözlerime bakan, yalan değil!
karanlık koridorun korkulu kıyısına kapattım kapımı ve hemen uzaklaştım oradan—

III düzde

sonra şehre indik ve bir şey hakkında konuştuk seninle—

ucuz;
belli ki çöpten bulunmuş
ve satılıyor çöpte
zehirli;
belki ki sözcükleri kullanıyor
ve sızıyor içimize
dağınık;
belli ki daha iyi bir sözcük bulamıyorum
bir şiirin içinden geçerken

sonra şehre indik ve bir şey hakkında konuştuk seninle—
ucuz, zehirli, dağınık
—günlerimiz—
bir şiirin içinden geçiyor
geçiyoruz seninle bir şey hakkında konuşarak—

Bilal Kolbüken

yorgun şiir

yorulur elbet
kırbada su
dalda elma yorulur
mühlet dolar, yol tükenir
karınca süleyman'a darılır
güne uğramasa da hükmü sırtlanın
gecenin döneğinde pusu kurulur
hep aşk libâsına giren karaca
gider gider kör avcıya vurulur

yorulur elbet
başta sevdâ
elde âsâ yorulur
kollar yana düşer acıyla
çâresiz katlanan yen de kırılır
hiç bulup göç yitiren yürekte
yenilgi bir eski yurttur gene varılır

yorulur elbet
gökte rüzgâr
kuşta kanat yorulur
yad nesne bilmeyen ücrâ dağlardan
tohumdur ten ovalara savrulur
oğullar tekil gider gelmemecesine
kızsız babalara bey ağular sunulur

yorulur elbet
kılıçta kın
yürekte kin yorulur
gam ülkesinin gül mektebinde
muhabbet zor bilene pir bulunur
âyan, pinhân aşk'la bir beden olur
abdal konar saraya padişah virânedede durulur

yorulur elbet
bakışta göz
kâğıtta söz yorulur
mey susar, ney dökülür, söner yankısı demin
ete, kemiğe, deriye yazılanlar kavrulur
ölümdür bütün pürüzleri düzleyip geçen
atılan her çelmede düşen gönül doğrulur

yorulur elbet her şey yorulur
mertlik icâb olur bir gün
tüfek yorulur

Metin Dikeç

sıg derviş

-baba ben ölmüş müyem?

-bu savrulan kimdir baba?
-yoluna düşkün bir işret erbabı
ki kurda kuşa oğul verir
çölüm bana düzdür diye
göçtüğü her yer yangın
rüzgârın öğüdüne uyup
muma pervâne öğrettiğinden
küldür tanıklığı

-bu ağlayan kimdir baba?
-celladına dargın bir ehli zebun
ki şarap için sadaka dağıtmaktan gelir
güvercin uçurup
öksüz kiraz ağaçlarını
evlat edindiğinden
ve nevbet vuranlara
zifir güldüğünden
kapıyı içten çalar

-bu kokan neyin nesi baba?
-yazına susamış bir dal iğde
ki kandan remil bakanlara
gül kışkırtmaktan
yorgun dervişin
mağarası yıkılırken
gölgesine sığınılan
nesnenin sûretinde
gaiptir

Ankara/2013

Metin Dikeç

VURMAYIN ARTIK ÖLDÜM....

(Ali İsmail KORMAZ'ın anısına..)

*Geceden daha karanlıktılar, sağırdılar,
Vurmayın artık öldüm dedin, duymadılar,
Yıldızları söktüler gökyüzü yüreğinden,
Gözlerine doğacak sabahı yasakladılar..
Ondokuz yıla birer kurşundu çiğliklerin,
Kaldırım taşları ağladı geceye ve sana,
Ölümü doldurdular devrimci bağrına,
Çünkü senden çok korktular..
Okunmamış sayfaların kalsa da kitaplarında,
Sendin kalem kıran düzenin infazına,
Hiçbir şey yarım kalmadı kavganda,
Adın oğul oldu tüm anaların dudaklarında...*

*Bir yarım ıslak öpücük yanağında,
Gece rüzgarları gezdirecek adını tüm sokaklarda,
Yüreğimizde bıraktığın yağmurlar mı bilemem,
Özgürlük çiçekleri açtırdı tabutunda....*

Şule Mutlu

GECE ÇOCUKLAR ŞİİRİ

*/Çakaralmaz bir sevdanın kaza kurşunudur bu şiir
Köhne bir köprüaltıyalnızlığında gece vezniyle yazılmıştır/*

*Sarhoştum körkütük, çok şişe şiir içmiştim, gecem bulanıyordu
Ve sensizlik destursuz bir giyotin gibi iniyordu kente*

*İstanbulluydu sızım, bir damga gibi taşıyordum alnımda
Kalabalıklar içinde büyüttüğüm köprüaltıyalnızlığımı*

*Aksakallı dedelerin ve berberlerin bile kendine sakladığı
Kimsenin kimseye anlatamadığı asırlık bir sırdı yalnızlık*

*Bahtını değiştirmek için avuç içini kanatıyordu bir kadın
Fallardaki kem gözleri oyuyordu biteviye; işte o sendin*

*Hani göğsündeki gayyanın akkorunda yakıp sigarasını
Umarsız bir sevdayı daha arka sokaklarda kundaklayan*

*İzmaritini zehirli bir zemherinin göğünde ezerken sen
Yokluğunla bileyli bir falçataya sürçüyordu fikrim*

*Ki kim bilir kaç kalibredir ayrılık? Aşk, taammüden!
Sen gidersen neresinden başlanır bir ömrü ölmeye*

*Kimle gömülür gülüm kimle sövülür bu baştankara aşka
Köprüaltıyalnızlığımı şaraplayan geceçocuklardan başka*

*Söyle neden bizdik denizlerin üzerinde biriken kan
Birbirimize böyle zincirliyen sen ve ben neden*

*/Sen giderken bir ipin ucunda sallanıyordu ömrüm
Ah! Bir ağacı kesmişler bir deniz'i asmışlar gibi/*

Alpaslan Akman

bulutları beklerken

*sana sarılınca başlıyor gökyüzü, kalbinin
kuş gibi çırpınmasından anlıyorum*

*düşlerine düğümlenmiş bir uçurtmayım
durma, saçlarından başla beni çözmeye*

*gökyüzünün de bir şiiri varmış, bulutlar
içini yeryüzüne dökünce öğrendim bunu*

*sonrası içime sığmayan bir nehir
ne zaman öpsen, kalbimden taşarım*

*yağmurun uyandırdığı yeryüzüsün...
bana da öğret bulutların dilini*

Onur Ubay

hücrede

[Ece Ayhan'a, Zafer Ekin'e ve
Elmadağ Çocuk Cezaevine]

1-biz bir kara tahta önünde tek ayak üzerinde unutulmuş çocuklardık!

sabah oluyor...

sabah oluyor olmanın hazırlığı sokak lambalarında ölgün
çöpçülerde fırınlarda kedilerde
hademe önlüklerinde kazan dairelerinde sobalarda...

—beni bir soba borusuyla dövdüler başım çok dumanlıdır—

2-biz bir şarkıya ikinci kıtasından başlayan çocuklardık!

sabah oluyor...

sabah oluyor olmanın kokusu koğuşun duvarlarında gri
dört tarafımız dört duvar
dört duvarımız dört kat jiletli tel...

—beni bir kazmayla dövdüler düşüncelerim çok derindir—

3-biz bir filme “işte film asıl şimdi başlıyor!” denli bıkmadan ve ezbere bağlı çocuklardık!

sabah oluyor...

sabah oluyor olmanın sessizliği pikelerin üzerinde sarı
sararmış kirlenmiş üzerine işenmiş üzerine kan damlamış
çok devletli çok demirbaş çok ince pikelerin...

—bana bir evi taşıttılar üstüm başım ev koktu ev kokar
beni yağlı bir tavayla dövdüler içim hâlâ cızırdar—

4-biz bir maça son beş dakika alınan çocuklardık!

sabah oluyor...

sabah oluyor olmanın ağırlığı ranzalarda demir
33 ranza
65 uyku 65 çocuk 65 ceza...

—beni bir süpürgeyle dövdüler içim çok temizdir—

Bilal Kolbüken

ANİMULA, VAGULA, BLANDULA

*uğulduyor kulaklarım.
ayın sersem ışığı gözümün ta içine bakıyor,
tırnaklarıma iğneler saplanıyor
ciğerlerim zehirleniyor her nefeste,
ölümü kokluyorum.
buğday sapları hışırdıyor birer birer,
bir ben varım hayalet ordusunun karşısında,
kimsenin umurunda değil.
varsa yoksa başaklarda saklanan uyuşturucu;
her lokma erteliyor idamı
ayın yabani ışığı gözümü deliyor,
ürperiyor parmak uçlarım.
bu gece bitmeyecek biliyorum
akreplerin ayaklarında karıncalanma
daha yavaş yürüyorlar
dar kapı artık tamamen kapalı
varmadan donacaklar
fısıltıları yükseliyor ısınarak:
“animula, vagula, blandula”
ama boşuna
ne yarenlik ne şefkat ne eşsizlik
ayaklarımda inceden karıncalanma
ay da söndü, korkuyorum!*

Faruk Turinay

YENİDEN

*anne sütünle yıka beni
daha temiz su yok dünyada
kimsenin kimseyi sevdiği yok
herkes kendini aklıyor
bir başkasında*

*elinle tara saçlarımı
dünyaya bir hırka ör sonra
üşüyoruz anne
üşüyoruz hepimiz
sarılmak gelmiyor aklımıza*

*anne yeniden doğur beni
belki başka cinsiyette
farklı bir ırkta
ah! kimse anlamıyor beni kimse
ben başkası olup
kendimi anlayacağım onda*

Leyla Gültekin Çoruh

SİVAS'IN ARDINDAN

Sivas'ta yakılanlara
ve yüreğinde
Sivas'ın ateşini
taşıyanlara

Hava sıcak
temmuz gecesi
oturmuşum denizin kıyısına
ayaklarım değişiyor suya
deniz öyle serin... öyle derin.
deniz bir geri çekiliyor
bir ileri geliyor
yüzüme su serpiyor
irkilip uyanıyorum

*
Uzaklardan
orta yerinden Anadolu'nun
şahdamarı gibi uzayan Kızılırmak boylarından
ses geliyor

sesler geliyor uzaklardan
başımı çeviriyorum
alevler değişiyor yüzüme
“ Ulan yakın, Ulan yakın !” diyorlar
haykırıyorlar, kırıyorlar
genzime duman doluyor
duman insan kokuyor
duman, yanık şiir / şair kokuyor
aydın ve yanık et kokuyor
kan ve kin ve
insan , duman , yanan

*
Eğiyorum başımı
denize dikiyorum gözlerimi
deniz yok, yok serinlik, yok ...
“ no'lur koca deniz, koştur gövdeni yangına! ”
deniz ağlıyor sesime, su dağılıyor ses gibi
ve fakat biliyorum
deniz koşamaz zulme ve yangına
insan , insan , insan.....

*
Sanki buz tutmuş deniz
sanki ateşe verilmiş bir beşik
sesleri duyuyorum
genzimde duman
ve insan kokusu burnuma dolan
yanık deri, saç
kanlanmış, ağlamış gözler
ve fakat biliyorum
kahpelik edemez deniz
ve koşamaz da yangına
“tarihin öznesi insan”
yıkan, yapan

*
Düşün hele
kavruluyor tırnakların,
saçların, kirpiklerin yapışıyor tenine
Kızılırmak kan ağlıyor, kesmiş bileklerini
Sivas kanıyor, bıçaklamış kendini
neylesin ırmak, neylesin şehir
yakılan ne kâğıt ne de balık
“Ula yakın!” diyip bağıyorlar
insan yakıyorlar

*
Mertçe olmalıydı oysa
dostluk da düşmanlık da
“ bu kahpelik! ” diyip
atıyorum sesimi denize
al diyorum, götür bu utancı derinliğine
vay başıma vay
deniz kabul etmiyor ah'ımı.

*

Başımı orta yerine çeviriyorum Anadolu'nun
ah diyorum
kocaman kocaman ellerim olsa
denizi doldursam avuçlarıma....
olmuyor olmuyor.....
ve fakat biliyorum
“ insan tarihin öznesidir ”
kocaman ellerimiz yok
ama kocaman insanız
halkız yani.

*

Olmuyor diyorum olmuyor
deniz avuçlarıma dolmuyor
ama olanlar oluyor
uzun saçlı bir kız yanıyor
ozanın gövdesi, kemikleri yanıyor
kavruluyor kavruluyor
ve şu kent utanıyor, yüzünü kapıyor
başkalarının utancı sürülmüş yüzüne
yani sadece insan tarihin öznesidir
değişir, değiştirir.

*

Derinden
denizden
tarihten
ses geliyor
sesleri duyuyor nehir
tersine akıyor Kızılırmak
sakallarını kesiyor Sakaltutan
dalları terk ediyor yemişler
ve anaların rahminde büyüyor
insan!

*

Denize daldırıyorum elimi
bir kadın
ak saçlı/ ağırbaşlı/ Sivashlı
tutuyorum ellerini
öpüyorum öpüyorum
denize daldırıyorum elimi

bir adam
elinde kalem / kalın gözlüklü
uzatıyor sazını, öpüyorum elini
ve tek tek öpüyorum
ateşe verilenleri
uzatıyorlar yüreklerini
devralıyorum emaneti
denize daldırıyorum elimi.

Bir çocuk
gözlerinde gelecek
adı belki Barış belki Umut
uzanıp öpüyorum çocuğu alnından
çünkü biliyorum
insan tarihin öznesi
değişip, değiştirecek.

*

ve tarih
ve insan
ve zaman

.....

tırnaklarımla toprağa kazıyorum öfkemi
alevli bir meşaleyle göklere yazıyorum
bir denize, bir Anadolu'ya çeviriyorum
dumandan ve hırstan sulanan gözlerimi
..... su--- susuzluk.....
.....ateş ve su.....
iki kocaman tezat!

Ağlayan bir kadının sesine koşuyorum
diz çöküp öpüyorum sesini
ağlayan bir bebeğin sesine koşuyorum
diz çöküp öpüyorum gözlerini
ve yüreğinde
Sivas'ın ateşini taşıyanların
ve kahpeliğe öfke duyanların
yüreklerinden ve yüreklerinden öpüyorum
ve ateşe ve kahpeliğe inat umutluyum hâlâ
çünkü biliyorum
insan tarihin öznesidir
değişir ve değiştirir!

Devrim Aydın

AİDİYET

Kadın..

Katladı yıllarını koydu içine bavulun

Gülüşünü de söktü duvarlardan

İnsan nasıl sınıyor her köşeye

Güneş doğmayan bir sofranın tahammül edilemezliğinde bile

Sallanan masanın tek ayağındaki kağıtta bile var oluyor insan

Çayın demlenişinde, gıcırtılı bir kapının huyunda

Bir musluğun damlatışında yer ediniyor kendine

Adım attığı yerlerden topladı kadın kendini birer birer

Tozu bile kalmayana kadar yok oldu kadın

Bitmiş bir defterin son sayfasıydı sanki: ya çok değerli ya hiç değersiz

Adam...

Gelmeden gitmeliydi.

Adam gelecekti, onun gidişini görmeyecekti

Adam gelemeyecekti kadının gidişi, adı, tozu kaybolmadan evden

Kal der miydi acaba? Demezdi. Derdi. Diyemezdi kimbilir?

Kadın bilemedi, düşünmek de bir eziyet.

Kapattı bavulu

Gözüne bir çekmece ilişti, bir sarı bluz kalmış çekmeceye sıkışık

Unutmuş olabilirdi, kalsındı ne var

Kadın unutulmak istemedi bir sarı bluzdan medet umarak.

Adam..Derdi belki kimbilir

Kapattı kadın bavulu, çekti fermuarı

Anahtarlarını bıraktı

Kadın çıktı güneş doğmayan evden

Otobüse binmek üzere dört yüz elli iki adım gitti

Bitmeyen yol da sonunda bitti

Kadın gitti

Otobüs durağına üç yüz adım kala

Durak kadını bekledi

Zaman çok mu yavaştı çok mu hızlı?

Zübeyda Melek Durak

Renkleri çalan hırsız

*Ben bir duygu toplayıcısıyım.
Kırık dökük hayallerin atıldığı çöplerden,
Onları bir bir özenle toplayan
Halı altında kalmış
Yazın giyilmeyen kışlık montun cebinde unutulmuş,
Bir sürü bir sürü umut topladım.
Ressamın tablodaki çocuğa verdiği gülümsemeyi bile çaldım.
Çaldım, hiçte utanmadım.
Ne yapayım çok kıskandım.
Siz hiç ifadesiz kaldınız mı hayatta?
Ben kaldım.
Ceplerimde ne bir sevincim vardı nede bir hüznüm.
Adeta enkaz altında kalmıştım,
Bulutlar üzerime yıkılmıştı.
Elinde boyası olmayan çocuğun,
Her şeyi kurşun kalemle çizdiği bir resim gibiyim.
Donuk, soğuk ve ifadesiz.
İşte bu yüzdendi çırpınışlarım.
Baharın renklerini çalışlarım.
İşte bu yüzdendi.*

Rabia Gümüş

yok gibi

I

ben bu ölmeyi bilirim bir sürekli intihardır
düşüp düşüp ölmezsin bir aydınlık rüyadır

akşamdır
yüzünde güneşten bir parça leke kalmıştır
dokunsam doğar günüm bir parça leke kalmıştır

yağmur giyinsem hiç
bir başka eylül vardır

oysa bir susuş şimdi çığlık çığlığa
oysa her kıyı bir karşı kıyıda saklıdır

II

bir yaşamak ve ölüm: bir gökyüzü.
bir gökyüzü: bir yaşadığım
ve öldüğüm

bir gökyüzünden ötekine. bir ürkek kanat.
bir gökyüzü ihlali.
bir başka ölüm. bir başka yaşamak.

hem ne çok öldüm
hem ne çok yaşamak
ben yalnız S'yi anlatsam
siz yalnız beni duysanız

bu böyle en mahrem

III

an bir sızıdır çünkü tutulmaz yakar
bundandır tutulmaz bir kadının elleri her an
sızmış gibi bir kışa bir başka hazirandan
kopmuş o yoktan o hiç olmayandan

şimdinin kusuru yalnız şimdi oluşundan

Özkan Dursun

BU ALEVİN CÜRETİNDE EKSİKLİK VAR

Şimdi,
Parmaklarını bir demirci gibi uzat
Yanmakta olan bütün bir denize.
Hisset.
Ustasını bekleyen inatçı bir kılıç gibi o da
Seni beklemekte.
Senin denizi kavrayışında
Şüphesiz bir gizem var, belki alev
Bir mülteci gibi saklanıyor
Damarlarında.

Ve
Bu alevin cüretinde eksiklik var.
Çünkü cehennemi
Dudaklarında taşıyor da, güldüğünde
Gökyüzünün kapakları açılıyor.
Çünkü bu alevin
Azı da öldürüyor çoğu da.
Bu yüzden ihtiyacı var sana şehirlerin.
Çünkü
Hiçbir yalanı saklayamaz oluyorlar
Yokluğunda.

Oysa,
İşte burada çoktan yanmış denizler.
Üstelik halinden memnun.
Gerçi mümkünse
Başka dünyaları da umut ederek.
Şimdi sen gel
“Başka dünyalar mümkün” de bize.

Sonra,
Avucundaki denizlerin keyfini çıkar.

Mehmet Fatih Hüner

KÜSKÜN ABDAL

*"Bana senden gayrı kim imdat eyler"
Ercişli Emrah*

*Söz büyüdür bozulur tılsımı
Yılanı deliğinden çıkarın hırçın dilim
Terk eder yatağını
Yoksul bir çocuktur zaman*

*Kırk ikindiler yağar
Islanır bütün çoban alıçlarım
-Bilirim yıkılır şimdi-
İç denizlerinde hüznü nehir yolları
-Bilirim açmaz şimdi-
Koynunda yalnızlık taşıyan "Unutma Beni Çiçeği"*

*Kırılan dalın yasını tutan küskün abdal
Suçu güne atma
Suç benim
Yoktur gül bahçesinde hükmüm*

Süleyman Şahin

kalk gidelim haydar sonatı

“çocukluğum geçmedi
ve hala
yenilgilerim kanıyor
en kaybettiğim yanımdan”

kalk gidelim haydar bu eller bize göre değil
bizim elimiz bi ekmek tutar
kavrayamaz o ince küçük narin elleri
hem nasırdır elimiz, belki benimki onyedi senedir
alsam avucuma dokunsam bile anlamam
sıksam teni acır bıraksam kalbim acır
kalk gidelim haydar bu eller bize göre değil

kalk gidelim haydar bu eller başka eller
bizim oralar açıklıktır tezek kokar bilemedin ter
buralar eksoz kokar beton adamı zından eder
güneş bizim ordan doğar hem yavaş yavaş
burda batmaz güneş sabaha kadar ışıklar yanar
bilmem ki haydar gitsek açız kalsak yine aç
kalk gidelim haydar bu eller başka eller

kalk gidelim haydar bu eller başka eller
bizim orda olan yenir adam başı kuru soğan somun
bu yerler insan yerler seni beni çiğ çiğ yutar
selam burda parayla haydar su bile parayla
bizim orda ölsek ya haydar hem gömen çıkar
bize mücadele gardaşlar
kalk gidelim haydar bu eller bize göre değil

Mustafa Kaçmaz

SERENAT

Bir müjdeli haberdir gözlerin yanan için
Üstüne söz söylenmez adını anan için
Şiirler seni söyler can için canan için
Ruhuma gözlerinden kor düştü silmiyorum
Artık adından başka bir dua bilmiyorum

Gözlerini görünce balkonunun tülünde
Yaprakları dökülür zambağın da gülün de
Bakışın, yürüyüşün gizlenmiş bir sülünde
Son istasyon değilse aşk eğer umutlara
Yağlı bir urgan ile as beni bulutlara

Meczip bir münzeviyim, ağlarım durduk yere
İnzivaya çekildim gözlerinde bin kere
Sana duyulmayan aşk nasıl çıkar mahşere?
Gönlüm feraşe gibi uçsun gönlüne, aksın
Ateş ve su raks eder, sense bana ıraksın

Pencerenin önünde açarken karanfiller
Gözlerimden su içer susamış bütün filler
Nasıl bitap düşmesin seni anlatan diller
Değil mi ki gülüşün usaredir, zemzemdir
Değil mi ki ellerin ellerime elzemdir

Bir merdiven dayayıp gözlerinin rengine
Kavuşsam maveranın efsunkâr ahengine
Cephe almadan girdim ben bu aşkın cengine
Koştum çatlarcasına peşinden kısarak gibi
Attın sevdaya beni kanlı bir mızrak gibi

Ah olsaydı ellerim saçında gezen seyyah
Ah bir güzel söz söyle, şiir olsun her şey, ah
Fecre göz kırp ki senin kokunla doğsun sabah
Saçlarını kırk ikindi yağmurları yıkasın
Aşk ki bir Kaf dağıdır, sen Zümrüd-ü Anka'sın

Sana bir nokta derdi seni gören bir arif
Dudağındaki balı arılar etsin tarif
Boynun nasıl duruyor bir kuğu gibi zarif?
O güvercin kalbinle sen yaktın karanlığı
Taktığın kolye değil güvercin gerdanlığı

Bir gülün gölgesinde arıyorken izini
Nasıl aşikar ettin bu meçhulün gizini?
Düş bahçemin yastığı bildim artık dizini
Sen ey her gülüşünde masivayı gördüğüm
Düğüm düğüm ördüğüm en çözülmez kördüğüm

Yürürken bir duvaksız gelincik tarlasında
Ressamlar çizsin seni fırçayı zorlasın da
Tuvalinde en güzel renkleri parlasın da
Silinsin akıllardan Mona Lisa'nın ismi
Çıksın ortaya artık mutluluğun tek resmi

Kurulmuş salıncağın bir eleğimsağmaya
Yağmur başlar gülünce şu güneşten yağmaya
Gittim kahvaltın için kuş sütünü sağmaya
Sarılıp bir demliğe ısıtırim çayını
Çünkü payidar bildim gönlümdeki payını

İstersen yak canımı ister ömrü zehir et
İster gizle yüzünü istersen de zahir et
Memnu olsan memnunum senden dünya ahiret
Sana yazıldı ve de yazılacak her cümle
Seni anlatacağım aşka bütün gücümle

Yasin Semiz

Suya Sığınmak

*“Kahramanlar öylesine meşguldüler ki dünya işleriyle
Hayal kurmak sıradan insanlara ve çocuklara kalmıştı.”*

*Alıp verdiğim soluğun çetelesini tutan meleğin
Yedi kat altında bir yerlerde yaşadım bunca zaman.*

Hayaller kurdum, kendimi bildiğim o eski zamanlardan.

*Çok sevdim hayallerimi,
Çokça da vuruldum onlardan.*

Konuk oldum mu hayallere bilmem...

*En çok Thetis olmayı sevdim.
Zeus ve Poseidon paylaşamadığı için değil
Paylaşamayacak kadar güzel olduğundan,
Zeus'u zincirlerinden arındırdığı için değil,
Zincirleri kırabilecek kadar güçlü olduğundan.*

*Gün batımlarında ufka yayılan silüetine hayrandım bir de
Dik başlı, kalkık burunlu, o mağrur silüete...*

*Gerçekte bir kıyısından ilişebildiğim hayatı
Doludizgin yaşadım hayallerimde.
Düşlerimde bile elimi süremediğim her ne varsa,
Kendim yağmaladım.
Oysa pek çokları gibi ben de
Bana terk edilen hayallerin insanıydım;*

*Akvaryumumda yaşayan,
Renkleri ve şekillerini ezbere bildiğim balıklarımın
Kendi halinde bir yaşamın parçası*

*Bir gün,
Dünyadaki işim bittiğinde,
Döneceğim geldiğim yere.
Deniz beni çağırdığında ve dünyanın sonu geldiğinde.
Bundan sonraki yaşamımda yetecek kadar
Derin bir soluk çekip ciğerlerime,
Dalacağım maviliklere...*

Artık kimse kapanmasın gümüş ayaklarıma.

ORADA ES MER BİR YAĞMUR SEVDİĞİNE AĞLASIN

*Yağmurun kara suratında eksik cümleler
uzakta kaybolan bir kenti anlatsın
orada esmer yüzüyle yağmur
kendine kör
sevdiğine ağlasın.*

*Günlerin adı şimdi
uzatılmış intihar
bir yokluğun peşinde
boğuluyor insanlar.*

*Boğulan
bir
adam
yağmuruna
sevdalansın.*

*Orada...
Dalgaların sessizce dokunduğu
Salkım söğütlerin altında
Bir adam
Esmer sevdasına
Yağmurlarla ağlasın...*

*İntiharın adı şimdi
Uzatılmış saatler,
Günler birbirine korkak
Ömür bir anda biter.*

Hakan Topaloğlu

İMLASIZ AŞK

*Virgöl noktaya aşıkmiş biliyor musun?
Bir kor gibi yüreğini eritiyormuş sevdası
Ve bir türlü söyleyemiyormuş bunu*

*Virgöl uzattıkça cümleleri
Nokta köşebucak kaçıyormuş ondan
Nokta konunca bir yere
Virgöl gittikçe küskünleşiyormuş mahzunluğundan
Hiçbir zaman ona erişemeyeceği duygusundan*

*Kelimeler birbirini kovaladıkça
Virgölün masum aşkı alevlenmiş
Noktanın ağırlığı, asaleti ona vız gelmiş
Ne imla hatası
Ne ünlem korkusu
Yokmuş ki olmayan aşk yolcusu*

*Derken bir gün
Haykırmış aşkını noktaya susmamacasına
Ve kucaklamış onu bırakmamacasına
İkisi güzel bir noktalı virgöl oluvermişler
Sevgiyle, neşeyle
Mısralara can vermişler.*

Umut Çiftci

Gurbette Bir Ölüm

*Bir gurbet şafağında
sessizliğin öfkesiyle sarsılırım
hep aynı berzahta uzayp giden
delik deşik uykulardan
efkarlı uyanırım.
Düşüncelerimde renklerin en karanlığı
düşüncelerimde siyah lekeli beyaz haritalar
kaybettirir bana müşkül adresleri.
Hicranın hudutlarında hazin şiirler yazarım;
yalnız, suskun, uzun, kısa
hırçın ve sakin.
Mısralarda bir gemi yanaşır
vuslat limanlarına
seninle teselli ederim tereddütlerimi
gerçeklik libasıyla örterim hayallerimi.
Fırakında yandım merhale merhale
beni bu yangınlar tutuşturdu
ben bulutlara yazdım suretini
ve yağmurlar düşürdü beni bu hale.
Bu gurbet böyle uzayp gider mi
kötü zamanların karanlığında
bu gece hep böyle
sokaklarda mı sabahlayacak?
Bu yürek hep mavi içip içip
kırmızı mı kusacak?
Apaçık, gizli...
Şöyle diyordu bir deli:
“Gül sanmışım şimdiye dek
bana atılan bütün dikenleri,
benim bir şeyim yok
asıl İstanbul deli.”*

Haşem Baygümüş

YETER

Sarmış etrafımı, belâ, felâket
Billâh, doğduğuma pişmanım, yeter
Nuh nebi görmedi, böyle bir afet
Gözlerimden akan, tufanım yeter

İçimde patlayan, binlerce volkan
Kurudu, çekildi, damarımda kan
Ruhumu dağılayan, gönlümü yakan
Alevle tutuştu, her yanım, yeter

Izdırap gerçektir, mutluluk rüya
Ömrün tükenmesi, yaşamak güya
Malında gözüm yok, ey kahpe dünya
Elimle kazdığım, mekânım yeter

Sevda sarhoşuyum, susadım meye
Törpüler ömrümü, bir gizli eye
Kara talihimi değiştirmeye
Ne mecalim, ne de zamanım yeter

Hayatı zehreden, her an bir vehim
Sevmek azab oldu, sevmek vahim
Ezelden ebede, mutlak tercihim :
Canım feda olsun, cananım yeter.

Ümit İnceefe

THEMİS

*Hep mürşidin olsun şu gözleri bağlı tertemiz bakire
İbadet saysan her celseyi hacet yok ki hiç zikire
Themisi tut ummana karışsın sal dicleye fırate
Belkide o zaman Tanrı hiç gerek duymaz sırata
Aynı ilahi bahçenin gülleri imiş adalet ile ibadet
Adaletsiz bu dünyada insan için yokmuş saadet
Bak yüreklere vicdanlaradır hep Allahın hitabı
Themisin ayakları altında ezilmiş kanun kitabı
Kötülük bir söz bir davranış timsali ise yılan
Ademden beri her nefsi esir eden aynı yalan
Yeryüzünde her yeri her kalbi yapmak için zindan
Tırmanır masumun beyaz çıplak bacaklarından
Yer yüzünde bir kez denkleşse şu adalet terazisi
Cennete dönermiş beş duyunun zifiri karanlık arazisi
Asırlardır farklı bedenlerde oynanan aynı oyun
Maskesi düşün hadi en kutsalı en mahremi soyun.*

*Aklın önünde bir bir açılırken eşyanın tüm sırları
Kalbin tekamül için kaybetmiş bak asırları
Ruhlar kurtulsun içinden madde denen şu sisin
Kitabı açılsın örtüsü kalksın yüzünden izisin
Dünyada eksik olan sanmaki Allahın rahmeti nimeti
Bozuk olan şu insanlığın riyakar kokuşmuş adaleti
Maskeler hakkı gömmüşler ruhta bin fersah derine
Bir kez Uyansan döner yeryüzü cennet bahçelerine
Bak yedi norma nasıl yuva kurmuş çiyenlar yılanlar*

*Her yerde kollektif hipnozlar kollektif yalanlar
Normlar dünyası sanal insanlık borsası kirli bir deniz
Köhne eskimiş kanunlar hayatı boğarken neredeydiniz
Bak yeryüzünde ilahlar yapmışlar tüm garabetleri
Bu çağdan yeni ritüeller bekler insanlık mabetleri
Haramdan yemekten içmekten şişmiş tüm avurtları
İbrahimce devrilmeyi bekler çağın sahte putları
Allahın kula temel borcu hacet yok ki tahmine
Her insanın rızkını koymuş tabiat ananın rahmine
Yeter artık ardına dek yırtılsın bu boyutun perdeleri
Aç bir bebeğin ağıdı için kurulsun mahşer yeri*

*Darı misali eğer yerde kalıyorsa mazlumun ahı
Bu imiş insanlığın yeryüzünde en büyük günahı
Melekler zalimleri sordular Rabbe bir keresinde
Yargılansın dedi ömrünce vicdan mahkemesinde
Bu dünyada onlar gafletle gerçek sandılar serabı
Görünmez derinden kemirirmiş ruhları vicdan azabı
Artık yer değıştirsin dünyada tanrısal sevinç acıyla
Parçalansın sahte normlar en keskin adalet kılıcıyla
Hep mürşidin olsun şu gözleri bağlı tertemiz bakire
İbadet saysan her celseyi hacet yok ki hiç zikire.
Themisi tut ummana kavuşsun sal dicleye fırate.
Belkide o zaman Tanrı hiç gerek duymaz sırata.*

Tuğçe Çağlayan

ATATÜRK OLMASAYDI

*Kızılırmak hüznü, Fırat durgun akardı,
Ülkedeki sefalet, yürekleri yakardı,
Kızlarımız ferace, belki burka takardı
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!*

*Ne çağdaş bir devlettik, ne güçlü, ne uluyduk,
İşgal devletlerinin, kilimiydik, çuluyduk,
Özgür, çağdaş fert değil, padişahın kuluyduk,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!!!*

*Osmanlı kalsın diyen, korkusundan pııardı,
Palikarya Türklere, tüm kinini kusardı,
Çan sesi yankılanır, ezan sesi susardı,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!!!*

*Hayatın, yaşamanın, asla olmazdı tadı,
Hukukun adaletin, duyulmazdı hiç adı,
Kara kaplı kitaptan, hüküm kurardı kadı,
Efsane Liderimiz ATATÜRK olmasaydı!*

*Manda yönetiminde, halk canından bezerdi,
Emperyalist devletler, ahaliyi ezerdi,
Haysiyetli TÜRK SOYU, başı önde gezerdi,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!!!*

*Ülkemiz geri kalır, fındık fıstık satardı,
Ağzını açanları, Kadı hapse atardı,
Çocuğumuz okulda, falakaya yatardı,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!*

*Tutsak olurdu medya, fikirler yayılmazdı,
Uyuşurdu beyinler, yıllarca ayılmazdı,
Şerefli Türk Kadını, insandan sayılmazdı,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!*

*Bilim devre dışıydı, çalışma sade kolla,
Madeniyet gelir mi, taşlı topraklı yolla,
Dört tane kadın ile harem kurardı molla,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!!!*

*Bu cennet yurdumuzda, vurgun talan olurdu,
Hürriyete kavuşmak, tatlı yalan olurdu,
Hristo büyük baban, Helga halan olurdu,
Efsane liderimiz, ATATÜRK olmasaydı!*

Mehmet Sevim

İŞÇİ PAZARI

Üç gündür gözüm takılır
Elinde keser çekiç
Pazara çıkmış sallar durur
Koparırcasına incecik kollarını.
Tazecik yeniyetme
Utangaç çekingen
Sessizce kayar gözleri
Her gelen kalantora.

Kısmetini kapan çekip gider.
Boşalır işçi pazarı.
Çöker kaldırım taşına
Kısmeti kapanmış işçi.
Tanrıyla baş başa
Yorgun bitkin kaygılı.

Belli ki okur-yazar eğitim görmüş.
Yere düşer cebindeki iş arayanlar sayfası
dışa katlanmış gazete.
Süzülüp akarken alnından sıkıntılı ter
Ben uzaktan seyreder
Şiir yazar günah işlerim
O hep perişan ezik.
Ben ondan beter

Temmuz 2009

Mahmut Bayatlı

MATBU KARAR

*mevcut delil durumundan
bütün bu hallerim
suçum neydi bilmem
vasıf ve mahiyetin
bitirdi beni
tüm delilleri karartmıştım zaten
sen toplayamayasın diye
kaçamadım bir türlü
kuvvetli suç şüphesinden
tutukluluğuma
devam ediyorum*

Metin Öztosun

SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUK

*Küçük, utangaç adımlarla girdi sahneye,
Sanki oyun oynuyordu,
Hepimiz onu bekliyorduk,
Oturduk yerimize.
Çok uzak bir yıldız bakar gibi
Baktı gözlerimize.*

*Kimsesizlik
Zehir zıkkım bir zemheriymiş,
Kıymış baharına.
Annesi her gece misafir gelirmiş rüyalarına...*

*Sonra
İnce bir yağmur başladı,
Tan uykusuna hasret gözlerinden.
Islandı zaman, ıslandı karar...
Şimdi onun yerinde
Üşümüş bir serçe kuşu var.*

*Ah çocuk!
Seni sokaklarda kim tanır?
Tanısa biri seni,
İnsanlığından utanır.*

Celal Kapusuzođlu

Arayıp Bulsun

*Sen bana naneli bir çay demle ki
ki çöl bana dokunamasın
su arayıp bulsun*

*Devriliyor kilometreler trenin camlarından
kizoraki izlediğimiz yok karmaşık zaman gibi
beni deęiştiriyor*

*Sen beni böyle tanımalısın mutlaka yeni halimle
ki alışman kolay olsun yarınki yeni evimize
sesimiz birbirini arayıp bulsun*

*İpteki yalnız mandalları mı gördün
ki hüzün sadece bu değildir düşmesin yüzün
ben evde yokken yalnızdır eşyalar*

*Birileri yakalar beni elbet tutar getirir geri
asarsın tekrar güneşe
esrarkeş gölgelerinden bir tenhanın ucundan
gözüm biraz medeniyet görsün*

Murat Kalfa

ANNE

*Artık kimse pul biriktirmiyor benim gibi.
Artık kimse gözyaşlarımı silmiyor anne.
Gökyüzü mavi değil sanki eskisi gibi.
Benim içim kimse ağlamıyor anne.*

*Kurbanları kesiyorlar bayramlarda yine.
Ölüm etkilemiyor gibi hiç kimseyi.
Ben çok mu farklıydım söyle anne.
Ağlamıyor kimseler benim gibi.*

*Herkes gülüp oynarken bir arada.
Bense huzur duyardım senin yanında.
Bir civciv al diye seni sıkıştırırdım.
Birlikte gittiğimiz o pazarlarda.*

*Sessizlik çok şey anlatır derdin.
Konuşmadan acını atardın içine.
Bir bakışınla ne de çok şey anlatırdın.
Sende gördüm karşılıksız sevme ne.*

*Şimdi her şey ticarete dönüşmüş anne.
Selam bile vermiyor kimse kimseye.
Yaşadıklarımız yalan mıydı söyle anne.
Ne olur gel de beni bir çimdikle.*

*Herkes daha fazla istiyor sahip oldukça.
Kimsenin gözü doymuyor anne.
Sen ne kadar kanaatkardın oysa.
Yakınma yoktu hiç o tatlı dilinde.*

*Yine çocuk olsam da dönsem geçmişe.
Annemin göğsünde uyusam mışıl mışıl.
Anlatsa o güzel masallarını gene.
Uyanıp kalksam her yer ışıl ışıl.*

Ümit Müderrisoğlu

MİLYAR YILDIZ YAŞINDA

I.
Bilirim
Sevmez
Sevemez
Senin gibi
Denize kıyısı olan kadınlar
Bu kenti
Soğudum yaşamaktan
Der gibisin

Bilirim
Anlamaz
Anlayamaz
Senin gibi
Deniz dalgalı kadınları
Durgun ve durağan yaşayanlar
İçime attım
Der gibisin

Bir memleketin
Denize uzak yerleri gibiyim
Suyu çekilmiş bir değirmen
Cesaretini yitirmiş bir martı gibi
Mavi bir vapur dumanı tütüyor sigaranda
Alıp başımı gitmeliyim
Der gibisin

Gökyüzü
İle
Deniz
Gibi olmalı insan sevdiğiyle
Birbirinin izdüşümü
Aynısı değil
Fakat birbirinin aynası
Senden ona bir yıldız kaymalı

Ondan sana bir balık sıçramalı
Gökyüzü

İle
Deniz
Gibi olmalı insan sevdiğiyle
Birbirine denk
Birbirine renk
O sana köpük köpük taşarken
Sen ona yıldırım olup düşmelisin
Çakılıp kalmalısın
Bir yürek kıılmıdamadan
İnsan sevdiğiyle
Gökyüzü ile denizin birleştiği yer(de)
Olmalı
Milyar yıldız yaşında

II.
Bilirsin
Anlamaz
Anlayamaz
Benim gibi
Gökyüzüne basamakları olan adamları
Amaçları ve hayalleri olmayanlar
Adımlarımı
Yalnız atar gibiyim

Bilirsin
Sevmez
Sevemez
Benim gibi
Bulutları kimi zaman şimşek yüklü adamları
Öyle her kadın
Bir benzerini değil
Seni arar gibiyim

Bir hapishanenin
Gökyüzüne uzak mahkumları gibiyim
Yalnızlığım keşif
Şiirlerim yazılı delil başlangıcı buna
Seni şerh koydum kalbimin kütüğüne
İkinci bir bahardan
Feragat eder gibiyim

Gökyüzü
İle
Deniz
Gibi olmalı insan sevdiğiyle
Birbirinin mayası
Teferruatı değil
Fakat birbirinin bütünleyici parçası
Sen ona yıldızlardan yol haritası olmalı
O seni akıntısıyla çekmeli
Gökyüzü
İle
Deniz
Gibi olmalı insan sevdiğiyle
Birbirine paralel
Birbirine uzanan el
O sana buharlaştıkça
Sen ona yağmur olup düşmelisin
Dokunmalısın
Her bir damla ile
İnsan sevdiğiyle
Gökyüzü ile denizin birleştiği yer(de)
Olmalı
Milyar yıldız yaşında

Sefa Akgöz

SEVMEK GÜZEL ŞEYDİR

*Dostum,
Yüzünü karanlığa çevirip
Kendini sınırlama siyahla.
Bırak ışıklar üzerine aksın
Aydınlık sen ol
İyilik sen ol
Herkes senden ilham alsın.*

*Dostum,
Geri çevirme uzatılan elleri
Düşmanlık kalbini büsbütün sarmadan
Dostluğa dön.
Kırma zeytin dallarını
Bil ki onlar içine,
Senin bile keşfedemediğin derinliklerine serpilen
Mutluluk tohumlarıdır.*

*Dostum,
Bakma arkana
Ayağın takılır, düşersin.
Kaldıran ya olur ya olmaz.
Ama sen yaşamayı seversen kendin gibi
O zaman hiçbir uçurum
Sana son olamaz.*

*Dostum,
Herkes dost deme!
Yüzünü gülücükler doldururken yanında olanlar
Gözyaşlarını görünce korkup kaçarlar.*

*Dostum,
Sevgini yalanlarla süsleme.
Bırak anlamsız bir çıplaklığa bürünsün.
Kanıp gündelik mutluluklara,
Gerçeği aklından çıkarma.*

*Ve sev...
Sevmek güzel şeydir.
Bitiş çizgisine yaklaşırken
Kalan sayılı zamanını
Sevgiyi bulmaya harcama.
Bil ki sevgi,
Kalbin olduğu her bedendedir!*

Ezgi Tomruk

Veda Mektubu

*Ardında bıraktığın kirli çakıl taşları
Hayalinde yeniden parıldarken bir zaman
Nihavent makamından bir şarkı duyacaksın*

*Yıldızlardan seçersin bıraktığım izleri
Dilenen çocukların yalvaran gözlerinde
Bir otobüs camından yüzüne dokunurum
Denizin mavisinden dalgalarla gelecek
Balıkların sırtında hüznümü gönderirim*

*Gururla başakların boy verdiği bir zaman
Solgun bir papatyanın yaprağında büyürüm
Beni sana hatırlatmanın bir yolunu bulurum*

*Sonsuzluk kadar derin enginlerden gelirim
Bir sonbahar akşamı gün batarken şehirde
Kalbine gümüş rengi huzmeler gönderirim
Kuru bir yaprak gibi sararan yüzün düşer
Yorulur bedenini bir duvara yaslırsın
Uzaklara yeniden uzaklara dalarsın*

*Sözcüklerin tükenir suskunluğun olurum
Beni sana hatırlatmanın bir yolunu bulurum*

*Ansızın şiirlerim dolanacak diline
Aynada sana düşman bir suret olacaksın
Parmakların kızaran yanağını örtecek
İplik gibi incecik ruhundan kopacaksın
Sızlayan yüreğine dokunurken usulca
Nabzında zakkum gibi sözcükler duyacaksın
Yüzüstü kapanırsın buz gibi yastığına
Her solukta sessizce adımı anacaksın
Ve ıslak gözlerini yumarken yalnızlığa
Karanlıkta yeniden yüzümü bulacaksın*

*Beyhude bir düş gibi mevsimlerle giderim
Yangınım alev alev bana yoldaş olacak
Tutuşan yüreğimi aşka kurban verirken
Gözden uzak bir yerde sessizce kül olurum*

*Bir serçe kanadında sana mihman gelirim
Rüzgarlar saçlarını nefesimle uçurur
Bir yağmur damlasıyla pencerene vururum*

*Karanfilin gizlenen kokusunda dururum
Beni sana hatırlatmanın bir yolunu bulurum*

Mehmet Mahfuz Düzgün

YİRMİ BİR YIL

24.1.2014 Antalya
Uğur Mumcu'nun değerli anısına...

*Ne de çok zaman geçmiş o gideli.
Ağladık ardından, sel oldu gözyaşımız.
Ah ettik, vah ettik, yeminler ettik;
Yıllar geçti boşu boşuna.
Tutmadık, tutamadık o yeminleri.
Kara bir kitaptır bu kitap
Ve kanlıdır memleketimde, o günden beri hukukun eli.*

*Bu kadar yılda küllenir gider en büyük acılar bile;
Fakat olmuyor, kanıyor her gün vicdanlardaki yeri.
Yürüyor hala, tabutunun ardından o insan seli.*

*Her insan gibi insandı; senin gibi, benim gibi candı.
Kıydılar ona acımadılar, kıydılar; çünkü
Halkının güzel günlerine hasret, koca bir vicdandı.*

Arif Osman Güven

İNCİ ÇİÇEĞİ

*Haziranda açtı bu defa 1 mayıs çiçeği
Bir inci gibi çıktı kabuğundan özgürlük
Ve yayınladı bildirgesini
Gazın toza karıştığı
İktidarın suya pala çaldığı günlerdi*

*Halkın çocukları; şunlardı, bunlardı, ötekilerdi artık
Ağızlardan köpükler saçarak ruhları isteniyordu
Oysa onların gözleri yaşarmıştı özgürlükten
İçmişlerdi bir kere istiklalin suyunu
Belki de ilk defa yürünüyordu geziye tünelden*

*İktidarın polisi; suyu, gazı, silahı taksim ederken
Akılları tutulmuştu ve daha akıllılar tutuklanmış.
Sonra Eskişehir'de bir annenin kalbi durdu
Ve balkondaki anneler durdu
Acı olan şu ki "o" durmadı.*

Ahmet Tosun

delikanlı yalnızlık

*dal gibi ince bir ođlan
rüzgâr gibi hoyrat
sarıp sarmalıyor belimden yokluğu
delikanlı bir yalnızlık bu
varlığı şarkılarca uzak*

*mahalleden geçiyor her gün
kapıda arsız bir pembe menekşe açıyor
dudak kenarında yarım bir sigara gibi
eksik gülüşünü
kıskanıyorum*

*ayak izleri kalıyor geçip gittiği sokakta
güneş eğilip dökülüyor
gölgesinden öpüyor sarı sıcak
sokaklar kırmızı
derken gökte can gibi parlak bir dolunay
yıldız seriyor gecenin siyahına
gece ıslak çimen ve karanfil kokuyor
ardından bakarken ellerime
üşüyorum*

*bir çift kahve göz
kaç kelime ediyor da
bir cümleye sığmıyor*

*sarılıp kendime sımsıkı
seni seviyorum*

Başak Akgün

GÖLGESİZ MAVİ

*beklentilerin sardığı bir yaşamı
kimselelere söylemeden tatmak
kendinle konuşmak
bazen kendine bile anlatmamak*

*gülümseyen yarınlar ekmek toprağa
budadığın geçmişin içinden
ne dün nefes almalı ne de yarın
sadece bugünü yaşatmalı
erguvanlar bugün açmalı
güneş bugün yakmalı
yağmur yağmalı
deniz yosunlarında belki de hayat bulmalı*

*boş bir kadehin içine dolmalı
sonra masanın bir ucuna oturmalı
yudumlamalı kendin kokan rakıyı
duvardan sarhoş gözlere bakmalı
duvardan sarhoş gözlerle bakmalı
yalnız bir ruh görünce
umudunu dolaba kaldırıp
evden koşar adım çıkmalı
yürümeli sokaklarda
tükenmiş benliğini arkanda bırakıp
yeni doğan gün gibi
aydınlık bir benlik benlik bulmalı
saklamalı onu bir şiirin satır arasına
yıllar sonra sen
bensiz bir akşamsan eğer
bu şarkı hep susmuş demektir
o zaman gölgesiz mavi
şiiri bir ucundan aralamalı
benliği sonsuzluğa adamalı
bir kuşun kanadında
toz olup uçmalı*

Kübra Özman

İZMİR

yollar uzanmış aramıza
derin bir suyun okyanusa özenmiş dalgaları gibi
bir ucunda ben
bir ucunda sensizlik
yürüyorum sonsuzluğa doğru
seni bulduğum anlar
rüyaların uyanmalarla bölünen tatsızlığını anımsatıyor
kısa süren mutluluklar
senin hoşça kal sözünle
hüzünbaz boşluklara akıyor
gözyaşlarım hayaline sığınmış
geceleeri aydınlatmayı düşünüyor

bir tren yolculuğu
sana doğru giderken
zamansız bir durak
tüm yolcuları doğaya saçıyor
karanlık göğsüme batıyor
oysaki ben
yıldızları, bulutları, gökyüzünü
koynuma alıp sana geliyordum
tüm masumiyetimle
biraz şarap
biraz ezgi
gökyüzünün eşliğinde
aşkla yakacaktı bizi
tutuşunca şu bahar akşamında
denizin yakamozuna dökülmüş
iki yıldız olacaktık

bir yudum şarap
bir yudum sen
doyasıya İzmir
ruhuma gitgide sinen
ne dünya umurumda
ne göğsüme saplanan karanlık
seninle bu şehri tatmak
en güzel yaşanmışlık
yüreğim İzmir'in
sen kokmasına aşık
yüreğim İzmir'e
seninle aşık...

GİRİŞ İSTANBUL SONUÇ

Çiçekleri

Bana çiçekleri verin

Bakın ellerimde kelepçeler

Kelepçelerdir parmak uçlarımı yok eden görün

Baharı yaşadım

Gördüm dokundum duydum ben baharı

Koklayamıyorum lakin

Nasıl özledim lavanta kokusunu

Kaldırın üstümdeki mahremiyet kefenini

Asiye'nin boynudur İstanbul Boğaz'ı

Beni salın köhne bir sandala

Sisli İstanbul'un iki yakası olayım

Ben türküler söyledim sahi Boğaziçi'ne

Yeditepe'nin her birine tarifsiz ezgiler bıraktım

Ne vakittir bozuk aram kendisiyle

En çok parklarını severdim senin

Hani baharı sakladığın parklarını

Kırıksık avuçlarımız birleşmez mi bir daha

Sökeceğim söz prangalarını

Parklarını aşk edeceğim ruhuma

İçeceğim orta şekerli Türk Kahvem

Ve acıya karşı savaşan profiterolü tadacağım senin için

Beni azat edin bulutlar

Emekli Beyoğlu'nda bir sinemaya gideyim

Akide şekerine dokunayım usulca

Karaköy'de Ahmet Usta'yı dinleyeyim

Sevdim insanları İstanbul gibi

Takvimlere ise hep savaşları işledim

Bırakın Haydarpaşa'da gözyaşı dökeyim

Kimse sazından sökmesin beni

Ben yorgun bir kale gibi vakitlice giderim

Bırakın güzel çocuklar seksek oynasın

Uçurtmalar kaplasın insanlık semasını

Ben sana varayım İstanbul

Boş ver sen sevme beni

Ben her basamağını

Zaten gökkuşağı edeceğim

Mücadelem senin içindir

Bu daha başlangıç

Sonun ise başka bir şaire emanet

Şelen Kula

HAFIZANIN BOŞLUKLARI ARASINDA

Süngerim yatakta
üzerime yattı yabancı
çamuru emiyorum
yüzeysellikten sıyrık mı ten şimdi
rüyamdan düştüm düşkünlüğüme
olur ya bazen çocukken çok
anasız uyduğunda karanlıkta bir de
çemberlenince korkuyla.

Kollarım, kollarım vardı
uzak olmayan bir geçmişte
sarılğan gözlerim vardı
bu kadar büyükçe olmasa da
acılardan yadigar
sende şefkatli umuda tutunuk
nefesim vardı yaşayan
ölümsüz değildi de güvenle
buharlanmış evim vardı yalıtımı
ne şimşeklere ne ayazlaraydı da
kötülöklere duvarım vardı yıllar önce
anarşist manifestolar asılı
heyecanlı duvarlar kırıları kırık kapıların
ayırdığı odalarda aşk vardı
bol sulu aç çorbalar vardı da torbalaraydı
karın tokluğu olsun
mutluyduk biz ateşimiz vardı hep
kömürlerden yorgun kalplerimiz
bir sevişmelerimiz bir alevlenişlerimiz
vardı da benim hep acırdı içim
bir hastalık melankoli çaresiz
rüzgar olup koşsam
acıya konardı ruh
bitkinliğin vardı bir de senin
turuncusuna mı sarısına mı göğün
bana mı bilemediğim
ah bir deşişin vardı yüreğimi
bir delişin vardı göğüs kafesimi

çirkinliğimin bir kanser gibi sarışı ciğerlerimi
patlayıncaya değin
öldürmeden bir ayrılışı vardı soluğumun
griliğinde öpüşüm vardı ellerimi
ellerin sandığım çılgınca
şimdiyse kancalı tırnaklarını geçiriyor eller
çamurlandırıyorum birini öpücükleri tatsızca
esirgenmiş tanrıdan.

Yorganım yatakta
üzerine yattım yabancıнын
çamurlandırıyorum
suni-yetimliğin dibinde ten şimdi
aşkımdan düştüm Araf'a
olur ya bazen ölürsün bazı bazı hani
özlediğinde mesela
başka neyin olur ki adı ölüm?
ben bilmem ötesini.

Dibi gelmiş diş macunu vardı mutfakta
banyonun musluğu akmazdı hiç
akmayalım diye üstümüzden
üç paralık otel odaları vardı
anamdan babamdan gizli bulduğumuz yaz
kışları cepsiz paltolarımız vardı
kimliksiz insanlar gibi
hayatlarımıza değgin
hep bozuktu paralarımız özgürlüğümüz gibi
bebeğimiz vardı
ilk ağlayışından başka duymadığımız sesini
son acısı diye tesellin vardı
gülümsetmeye zoraki suretsizliğini
gölgelerinde kalmış pastörize hospitalların
bahçelerindeki yankısı vardı birde çığığımın
sonsuz değildi de
sonsuz yakınca sıkmaların vardı boğazımı
ah bir kendini kaybedişin vardı

bir yitirişin aklımı
kafamı taşlara vura vura bi sevişin vardı kadını
olsun mutluyduk biz
intiharlarımızda
seksekçi kızın taşı gibi
saydırmamış mıydık kendimizi denize
ah bir atlayışın vardı İstanbul'a
göğün yansımasını delişin dalgalanarak
mest edişin vardı cümle alemi
sikmişim tüm varlık felsefesini
senle adam, bir hissedişim vardı kahpeliği
analığı karılığı
kör gözlerimle bir görüşüm vardı dünyayı
zamanın birbirine bir geçişi vardı
erkekliğinin kokusunun bir dölleyişi vardı ruhumu
öyle bir şamar görülmemiş Bizans'ta
Osmanlı'da Almanya'da Afrika'da.

'di işte.

Yorgunum yatakta,
üzerime yattı ben
öylece benim
özümde iyi kadınlığımda çirkin
şehvetle emiyorum ölümü
orospu bir ten yığınıyım şimdi
kendimden düştüm buraya
çocukluğumdan belki
dövülmüş hırpalanmış coplanmış bazı bazı
hayallerimden.

Müziğim, müziğim vardı
uzak olmayan bir geçmişte
parmaklarından değgin
dingin bir yükseliş gibi içimdeki
kocaman küçük suretinden gelgin
unutkandım ya çok ve zamansızlık korkumla

anlaşılmaz cümleler kurardım aceleci
düşürürdüm kadehleri
ah beni çocukça azarladığın şu sakarlıklarım vardı
olsun mutluyduk biz
cam parçalarıyla
kanlanmaktansa şaraplaşırđık
pek çok şey vardı
olmayan da vardı, düşün
sözcük oyunlarıyla kurlaşmalarımız vardı
iki yabancıyken daha
biz yokken
sarılışımız sınımsız o ilk gece
adam olmazdık biz
yatakta sarılıp dört bacaklı tek ayağımızla
ritim tutmalarımız vardı müziğe
yirmili yaşlarımda buhranım vardı yaşlanmışlığıma
parmaklarınla daireler çizerdin ya ensemde
burnumu gömmüşken sana
hafif naftali kokulu yumuşacık anlatamam
nasıl bir boyundur o Allah'ım
tüm duyguları öpüşe doğurgan
anneler ölünce farklı kokarmış çocuklar
ölmesin annen hiç isterdim.

O kentten düştüm buraya
gelgitlerim vardı hani
benim çocukluk kentine
havası her daim ağlak
parası mutsuzluk
karabasanlarla sayıklayışım vardı ölümü
geceleri her uzaklaşmamda kirpiklerinden
öpememe idamı vardı saniyelerde
vay be!
ne gürültülü sevmişim seni
yataklar saklanamaya susar mı ki?

Tude Biber

kalan

*bu deniz ne öksüz ki sen gitmişsin
kulak asmadan gitmişsin hiç dinlemeden
çiçekler kalmış sulanmamış
beslemeyi unuttuğun kuşlar,
kıyadaki sandalı boyamak lazım
arkadaki dağları boyamak lazım
boza dönmüş rengi yeşilin ki sen gitmişsin*

*bir lokma ekmek kalmış sofrada
ayakkabının teki eşikte
radyo açık kalmış –radyo da takılır mıymış plak gibi-
“Hasretinle Yandı Gönlüm” dönüp dönüp çalmakta..
akşam güneşi bahçeye vurmuş
akşam güneşi batmaya durmuş vakitsiz, yokmuşsun*

*bu şehre ne yazık ki sen gitmişsin
bu yollar, parklar, sokak lambaları,
kurumuş çeşmeler sensiz kalmış
yüz yıllık köprü yüz yıl daha yaşlanmış*

*dilimden uçmuş söz, konacak yer yok
ki sen gitmişsin
bana mı küstün dünyaya mı söylemeden,
öylece olduğu gibi bırakıp hayatı aksın diye..
dünya döner mi artık sen dönmeden
ya da birşey kalmış mıdır dersin aşktan geriye..*

Hatike Dilara Ağaoğlu Canay

240. Gün

*Al geçerken çocuk,
bir sepet yıldız topladım
gönlü kış, saçları suskun
ve bakışları
solgun güle dönmüş annene!*

*Kalmışsa bir başına kadın,
üstelik bir de kuzular kuzusu
varsa kucağında,
çekilir görkemli sınırlarından,
sığınır bir göçmen gibi
küçücük avuçların sıcaklığına!*

*Bir bilsen çocuk,
kalmışsa bir başına kadın;
geceler cehennem,
sevdasız ruh, beden
cehennem;
söyleyemem bunu sana,
söyleyemez hüznüleri
bir rüya gibi yaşayan
güzeller güzeli annen!*

*Sen nasıl kuşlarsız
ve göğe sürüp durduğun
atın olmadan
yapamazsan çocuk,*

*kadınlar da yıldızsız
yapamaz!*

*Bir küçük dokunuş,
bir küçük tatlı söz
hoşluklar yaratır
yalnızca âna,
oysa
bir aşk kahramanı gibi
yıldızlar anımsatır
unutulmuş sevda düşlerini,
yıldızlar okur kadının yüreğini,
ışıl ışıl
göz kırışımlarla
duyumsatır kadınlığını!*

*Al geçerken çocuk,
bir sepet yıldız topladım
gönlü kış, saçları suskun
ve yaşamı,
kullanılmayan çeyizler
sandığında saklayan annene,
benim bahçemden olduğunu
sakın söyleme,
çok yorgunum çok,
küçücük bir umudu bile
taşıyamam ağır gelir!*

Mete Demirtürk

Sulak kıraç

*Mabeynin yağı içerdği konusunda
Karşı oy yok
Her okun derununda bir hedef yatar da
Hedefin cilfez oklara işmar ettiği kaydı
anlatılabilen tarih ve yargıtay içtihadlarında yok*

*kanun boşluklarını doldurmaya
hak sahibi değil dizelerim
tabii hakimın şairliği
tartışmadan vareste
oymağının sözcüsü bir omca dehen
gözelenmezse kaynağım
ölür bir yürekte bir çocuk;
elbet sölpür bezelerim*

Savaş Urlu

MEKTUP

*Gelme çocuk, bu dünyaya
Tabut alacak paran yoksa eğer,
Açlık alınyazınsa, doğma çocuk!
Doğma, Afrika'da, Filistin'de doğacaksan
Ruanda'da bir Tutsi genci olacaksan, doğma...
Çatın yoksa akşamları sığınmaya,
Yalnız senin ülkende
Senin çatına düşüyorsa misket bombaları,
Sen ana rahmine düşme çocuk!
İlle de doğacaksan bil isterim;
Şanstan önce ölüm gelir seni almaya.*

*Gelme çocuk, bu dünyaya
Tarlalarda ırgathıksa seni bekleyen,
İt gibi çalışmaksa güneşin altında,
Bir kara tayını bölüşen sekiz kardeşten
en küçüğüysen, büyüme çocuk!
Hiç olmazsa kurtulursun,
Üç kuruş yevmiye uğruna gideceğin
Bir inşaat tepesinden düşmekten,
Hakkını gasp edenle dövüşmekten...
Günyüzü yok sana, çilesiz ömür yok,
Gel vazgeç çocuk, yol yakınken...*

*Gelme çocuk, bu dünyaya
Öleceksen, başlatmadığın bir savaş için,
Öleceksen yahut bir insan fırınında,
Hiroşima'da, Vietnam'da, Suharto'da,
Göremeyeceksen güneşi bir daha,
Çok gözyaşı bırakacaksan geride, ölme çocuk!
Hatırı sayılır bir miras yoksa konacağın,
Dünyanın mirasına göz koyma sakın,
Çünkü terekesinde salt ölüm vardır;
Ve savaş, ve sefalet, ve de yoksulluk;
Bir de adaletsizlik ki, var asırlardır...*

Arda İnal

KASABADAKİ ÇOCUK

*Bir kartal uçurtması
Kavaklarla bulutlar arasında
Tatlı mayıs rüzgârında
Alper Abi tut! Bırakma!
Kaçırmayalım bulutlara*

*Ceviz toplasana baba!
Kıralım yer sofrasında
Pazar sinemasında Fantoma
Ödevler taa akşama*

*Sütçü gelmiş koşsanıza!
Atlayalım arabasına
Boza boza bozaaa!
Benimle üçtaş oynasana!*

*Üç yaşında anaokuluna
Uyandırmasana ya baba!
Yan yana yatardık Burak'la öğle uykusunda
Kıkırda Burak kıkırda!*

*Hadi mahalle maçına!
Topum patladı baba
Oyuncak alsana baba yaa!
Kumandalı araba*

*Bindir bisikletin arkasına
Gidelim Gönen maçına
Aldırma yağmura
Ya ya ya şa şa şa!*

*Dutlara bak dutlara
Hadi çıksana ağaca!
En güzel maçlar elmalıkta
Aşığım şu Burcu'ya yaa!
Anlamadı beni ama...*

Resül Orçun Pulat

KIRK SATIR

*Kımalı gözlerinde kırk yıllık hasret
Kirpiklerinde kırk düğüm ağıt
Saçlarının her esmer teli için kırk gün düğün
Ve
Kırk haftalık doğum sancısı senin yaradılışın*

*Bir körpe sevda geziyor alnımda
Zamandan akıp gelen bir sitemle
Ve kılı kırk yararcasına
Bir destan ateşi kadar yangın yeri şimdi yüreğim
Şenlikli ve halaylı olabildiğine*

*Kırk kere bozmuş olsam da yeminimi
Kaderin mahkumiyeti sanki benim sana vurgunluğum
Al sevda çadırına konuk et beni
Nasıl olsa dönüp dolaşıp seni bulurum*

*Kırk sene yetmeyecek seni sevmeye biliyorum
Ve
Kırık kalacak kalbim yokluğunda
Senin sevgin için sürüsünü terk eden bir keklik gibi
Kırk ömrüm dahi olsa, senin yoluna feda*

*Kırk ay da sürse arşınlarım her mesafeyi
Nasılsa mecalim var her daim sana yalvarmaya
Gözlerine naz izi sinmiş ayna bakışlım
Unutma!
Kırk günlük yas borcun var bana..*

Hayrettin Yıldız

ENGELLER AŞILMAK İÇİNDİR!

Aynaya baktığınızda yüzünüzü görememek
Ne demektir bilir misiniz?
Pencereden baktığınızda,
Güneşin sarısını, göğün mavisini, çimenin yeşilini
Görememeyi bilir misiniz?
Ben bunları hiç görmedim
Hep başkalarından dinledim dünyayı
Renkleri başka başka ağızlar anlattı bana
Güneş sarıymış, gök maviymiş, çimen yeşilmiş.
Sarı sıcaklık, mavi gül gibi mi kokar?
Yeşil serinlik midir? Anlatsana anne...
Bir defa babama sormuştum.
Karpuz ne renk baba?
Dışı yeşil,
İçi kırmızı demişti.
Aklımda hep öyle kaldı.
Kırmızı tatlı bir şeydi,
Biliyorum.
Kiraz,
Çilek,
Böğürtlen...
Hepsi tatlı,
Hepsi kırmızı.
Ben dünyayı böyle tanırım işte;
Ya dilimle
Ya ellerimle.
Yapraklar ve sular hep serindir;
O yüzden mavi ve yeşil de serin.

* * *

Ayak sesleri duyarım.
Minik ayakların minik sesleri.
Hızla yaklaşıp, yanımdan geçer,
Çocuk adımları bunlar, seslerinden tanırım.
Nasıl koşar çocuklar kırlarda?
Sonra neden düşerler anne?
Ben hiç koşmadım, çocukluğumun yollarında.
Hiç gitmedim uzaklara,
Belki biraz ilerisi uçurumdur ya düşersem diye;

Ya babam ya da annem vardı yanımda.
Denizi de hiç görmedim.
Bazı akşamlar,
Annem tutar elimden, denize götürür.
Kulak kesilir dinlerim, kendi karanlığımda.
Oynaşan dalgaları seslerinden tanırım, renklerinden değil!
Konuşurum tek tek;
Yanımdayım diye fısıldayan rüzgârla,
Ağlayan yağmurla,
Ve cıvıldaşan kuşlarla.
Onları gönül gözüyle canlandırır,
Özgürce resmederim yüreğime.

* * *

Güzeli göremediğim gibi
Çirkini de bilmem.
Bazen silahlar patlar
Bombalarla dağıldığını duyarım, bir yerlerin
Geride kalan vahşeti göremem belki;
Ama nasıl hissederim bir bilerseniz.
Ah yüreğim yanar!
Bir bebeğe hiç bakamadım
Ama nasıl üzülürüm ağladığını duyunca; bilemezsiniz.
Kimi zaman sorarım:
Görmek güzel mi anne?
Bana biraz anlatsana...
Annem susar...
İçini çektiğini duyarım,
Üstelemem...

* * *

Ne çıkar görmüyorsa gözlerim,
Yüreğimle bakıyorum.
Asıl karanlık;
Dünyayı karanlığa boğanların yüreğindedir.
Görmeyen; baktığını duymayan, hissetmeyendir
Bence: Bütün engeller, aşılmak içindir.

Seda Özkan

SİYAH BEYAZ KADIN

Gölgesine bakan güneşi göremez

*Oysa akşamları uyanırdı köşk kulübesinde
Akşam sefalarını severdi siyah beyaz kadın
Sıcağa yatırmazdı saçlarını
Rüzgar uçurmazdı bir kere
Ama siyahına aşıktım
Ne zaman çıksa yaslak bahçesine kışa kalırdım
İçime bir sis kasveti çöker kalkamazdı
Beyazını bir şiir gibi saklayacağım kalbimde*

*Geceleri uyumazdı
Kulübesi köşk sandalyesi aşk
Ellerini kaldırıp bir masal gibi göğe
Uyuturdu kuşları
Keşke demedi hayatında bir kere
Keşkesi yalnızlık, keşkesi bir renk
Aradan yıllar geçmiş gibi siyah beyaz kadının*

*Onu ne zaman bir gökyüzü düşlerken bulsam
Güneş olasım geliyor*

Abdurrahman Kerem Albayrak

SEVDA AĞINA ÂŞIK GÜLLER

*Işığın saçları ufukta hayal meyal perdeyken,
Ay gelip ışıdı. Hayaller yetişti.
Gözlerin ışık saçtığı tenlerle mücevherleşen,
Sözsüz ortak bir kararda ruhlar gezegenleşti.
Küçük mavi zerreciklerle belirginleşen,
Alev düşüncelerimi okşadı. Ve sevgi teğelleşti.*

*Gün ortasında beyaz gelinliğiyle süzülen lale,
Tüm sevecenliğiyle ona alkış tutar menekşe.*

*Ruhumun derinliklerinde gizlenen çekmecelerin,
Her birinde mahmur huzur kuytusunu çiçeklendi.
Yumuşak sevda ağına âşık güllerin,
Dilsiz bestelenmiş namesi hece hece işlendi.*

*Saat tik taklarının kalp sesi olduğu anlardı.
Kalbimin ritmiyle sessizliğin titremesi itişti.
Gecenin son demine horoz sesi uzaklardan,
Canhıraş yankılarla soluk soluğa yetişti.
Sükûnun coşku atının huzur terkisinden,
Güne hazırlanan şafağın ahengine allar seyirtti.*

*Boynu bükük hep gülümser sarı nergis,
Baharla aşk ummanı arasında tül gibi bir sis.*

*Ufukta oyalanırken turuncu ötesi güneş,
İncelmiş her bulut kümesinde raksetti ateş.
Sırlar aralandı; yürek ışık, yol görünür,
Ya şimdi yürünür ya hiçliğe gömülünür.*

*Huzur kuytuma dolarken çokça cemre,
Dolunay ışığının gözlerine aşk iksiri ilişti.
Sevgi coğrafyasında ebedi sürgün edilen yere,
Gönlüm özlü biçimiyle keyifle bitişti.
Ay sarılığını savururken hare hare,
Bedenim kanatlandı ruhumun gittiği yere.*

*Uğraşınız aşk; aşkınız ebedi olsun.
Suskunluğun ışığıyla huzur aşkı bulsun...*

Sait Akdağ

ISLAK VE YASAK

*Islak ve yasak
acemi hisler var aynamızda
sen yoksun
ağlamaklı sokak başı bekleyişler
ağlamalıydı ellerimiz
tutuşup kor bir heyecanla
ter değil bu
yokluđunun yađmuru, uşudüm,
sen yoktun
küçük şeyler giyindik sıradan raflardan
küsülmez güneşe doğmadı diye ama
bu sabah
biz sokak çocukları da
çok uşüdük.*

Sibel Ođuz